

5. Femte grunden (som åberopas alternativt): Åsidosättande av artikel 70.6 i förordning (EU) nr 806/2014 jämförd med artikel 5.3 och 5.4 i delegerad förordning (EU) 2015/63, eftersom svaranden gjort en felaktig beräkning av sökandens bidrag på grundval av en bruttoberäkning av derivatkontrakt.
6. Sjätte grunden (som åberopas alternativt): Åsidosättande av artikel 70.6 i förordning (EU) nr 806/2014 jämförd med artikel 6.8 a i delegerad förordning (EU) 2015/63 eftersom svaranden gjorde fel då den ansåg att sökanden är ett institut som befinner sig under omorganisering.
7. Sjunde grunden: Åsidosättande av artikel 41.1 och 41.2 a i stadgan, i det att svaranden borde ha berett sökanden tillfälle att yttra sig innan det angripna beslutet fattades.
8. Åttonde grunden: Åsidosättande av artikel 41.1 och 41.2 c i stadgan och av artikel 296.2 FEUF i det att svaranden underlåtit att i vederbörlig ordning motivera det angripna beslutet.

-
- (¹) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 806/2014 av den 15 juli 2014 om fastställande av enhetliga regler och ett enhetligt förfarande för resolution av kreditinstitut och vissa värdepappersföretag inom ramen för en gemensam resolutionsmekanism och en gemensam resolutionsfond och om ändring av förordning (EU) nr 1093/2010 (EUT L 225, 2014, s. 1).
 - (²) Rådets genomförandeförordning (EU) 2015/81 av den 19 december 2014 om fastställande av enhetliga villkor för tillämpning av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 806/2014 vad gäller förhandsbidrag till den gemensamma resolutionsfonden (EUT L 15, 2015, s. 1).
 - (³) Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU av den 15 maj 2014 om inrättande av en ram för återhämtning och resolution av kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av rådets direktiv 82/891/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/24/EG, 2002/47/EG, 2004/25/EG, 2005/56/EG, 2007/36/EG, 2011/35/EU, 2012/30/EU och 2013/36/EU samt Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) nr 1093/2010 och (EU) nr 648/2012 (EUT L 173, 2014, s. 190).
 - (⁴) Kommissionens delegerade förordning (EU) 2015/63 av den 21 oktober 2014 om komplettering av Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU avseende förhandsbidrag till finansieringsarrangemang för resolution (EUT L 11, 2015, s. 44).

Talan väckt den 8 juli 2019 — CV m.fl. mot kommissionen

(Mål T-496/19)

(2019/C 305/71)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: CV, CW och CY (ombud: advokaten J.-N. Louis)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökandena yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara kommissionens beslut att avslå sökandenas begäran av den 4 juni 2018, och
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan om ogiltigförklaring av kommissionens beslut att avslå deras begäran att vidta åtgärder för att sätta stopp för åsidosättandet av principen om likvärdighet i köpkraft mellan tjänstemän och anställda oavsett anställningsort, åberopar sökandena tre grunder.

1. Första grunden: Åsidosättande av motiveringsskyldigheten och principen om likvärdighet i köpkraft mellan tjänstemän oavsett anställningsort. Sökandena har för det första gjort gällande att det angripna beslutet helt saknar motivering, vilket hindrar dem från att förstå om beslutet är välgrundat och gör det inte möjligt för tribunalen att utföra sin prövning. För det andra anser sökandena att de tjänstgör under samma förutsättningar som deras medarbetare vid Europeiska kommissionens representa

tion i Paris och att de således, liksom deras medarbetare, borde erhålla en schablonersättning. De anser slutligen att den omständigheten att det finns en och samma korrigeringskoefficient för tjänstemän som tjänstgör i Paris, Strasbourg, Marseille och Valenciennes är oförenlig med principen om likvärdighet i köpkraft.

2. Andra grunden: Åsidosättande av principen om likabehandling och icke-diskrimineringsprincipen, i och med att sökandena inte erhåller någon schablonersättning i motsats till deras medarbetare som tjänstgör vid Europeiska kommissionens representation i Paris, trots att de tjänstgör under samma förutsättningar som dem.
3. Tredje grunden: Åsidosättande av den omsorgsplikt som åligger den behöriga myndigheten att i motiveringen i det angripna beslutet ange varför den gjorde gällande tjänstens intresse.

Talan väckt den 8 juli 2019 — CZ m.fl. mot Europeiska utrikestjänsten

(Mål T-497/19)

(2019/C 305/72)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: CZ, DB, DC och DD (ombud: advokaten J. N. Louis)

Svarande: Europeiska utrikestjänsten

Yrkanden

Sökandena yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara Europeiska utrikestjänstens beslut av den 4 juni 2018 om att avslå deras ansökan, och
- förplikta Europeiska utrikestjänsten att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan om ogiltigförklaring av Europeiska utrikestjänstens beslut om att avslå deras ansökan om att anta åtgärder för att åsidosättandet av principen om likvärdig köpkraft mellan tjänstemän och övriga anställda oavsett deras anställningsort ska upphöra, åberopar sökandena tre grunder.

1. Första grunden: Åsidosättande av motiveringsskyldigheten och principen om likvärdig köpkraft mellan tjänstemän oavsett deras anställningsort. Sökandena gör för det första gällande att det inte finns någon motivering i det angripna beslutet, vilket medför att de inte kan förstå på vilket sätt beslutet är välgrundat och att det inte är möjligt för tribunalen att utöva sin domstolskontroll. Sökandena gör för det andra gällande att de utför sina arbetsuppgifter på samma villkor som sina kollegor som tjänstgör vid Europeiska kommissionens representation i Paris och att de därför bör, liksom sina kollegor, uppbära ett fast tillägg. Sökandena gör slutligen gällande att den omständigheten att samma korrigeringskoefficient tillämpas för tjänstemän som tjänstgör i Paris, Strasbourg, Marseille och Valenciennes inte är förenligt med iakttagandet av principen om likvärdig köpkraft.